

BESTIAR:

EL PASTOR
MALLORQUÍ:
EL NOSTRE CA

EXPOSICIÓ -
HOMENATGE AL
POETA JOSEP
MARIA LLOMPART

EL PLA URBANÍSTIC
JA ES POT
APLICAR DESPRÉS
DE SET ANYS

MOR EN ACCIDENT
DE TRÀFIC
LLORENÇ SEGUÍ
ARTIGUES

ELS BENJAMINS TOT I TENIR UN BON EQUIP
NO ACONSEGUEIXEN MILLORS RESULTATS

ES MOLÍ NOU

VILAFRANCA

NOVEMBRE • 93
NUMERO 79

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Reproducció fotogràfica:
Joan Jaume

Redacció i col·laboradors:

Jaume Català Sansó
Andreu Bauçà
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Jaume
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Pere Fons
Col·legi Públic
Bernat Estrany
Gabriel Gelabert
Televisió Vilafranca
Damià Agustí
Miquel Barceló
Bàrbara (Manacor)
Joan Estrany
Xavier Cañada
Joan Bauzà

Imprimeix:
Tirrena S.A.
Pintor Joan Gris, 2. Tel. 55 52 12
MANACOR

Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors

El PSM juga a la confusió per no voler rectificar

El 12 de maig d'enguany, un veinat d'aquest poble, el Prevere Mateu Bauzà Barceló, sol·licitava permís per col·locar una creu damunt una tomba familiar, adosada a un dels laterals del cementeri. Fins dos mesos després (el 12 de juliol) no va rebre resposta de l'Ajuntament. Ja que el croquis que adjuntava la instància del capellà deixava entreveure que la creu no aniria aferrada a la paret, el batle va denegar la llicència per instal·lar-la en les condicions demanades. La resolució de batlia, que contestava a la sol·licitud del permís, especificava: "és el criteri municipal el de no autoritzar monuments o elements ornamentals damunt les tombes del cementeri a fi d'obtenir una superfície neta i lliure, sense obstacles i amb molta visibilitat".

El passat 20 d'octubre, Diario de Mallorca es feia ressò del fet i obria una forta polèmica, ja que dos dies després el batle publicava un ban negant les informacions aparegudes i inclús, per rentar la mala imatge pel partit, el PSM de Ciutat feia un comunicat per contrarrestar els efectes negatius de la decisió del PSM-Vilafranca. Els fonaments emprats pel batle i pel comitè executiu del PSM foren el de matar el missatger, tàctica utilitzada sovint pels polítics a l'hora de posar doble carcassa a la seva pulcra actuació.

Amb la resolució que firmà el batle el 12 de juliol i el ban del mateix Joan Bauzà negant el que s'havia publicat, hi ha massa contradiccions com per creure que el batle ha actuat honestament en aquest tema.

A manca d'unes ordenances municipals que regulin quin tipus d'ornaments (creus, plaques, jardineres, etc.) es poden col·locar o no damunt les tombes, el PSM ha fet servir el "criteri municipal" (on és l'acord del consistori que estableix aquest "criteri") per denegar la col·locació d'una creu, tot dir que de forma verbal se n'han denegades d'altres tal com han reconegut en privat alguns regidors. L'anunci del regidor de Sanitat, Tomeu Barceló, dies després d'encetada la polèmica, en el sentit de què es farien unes ordenances municipals per regular l'ornamentació del cementeri suposava el reconeixement tàcit de què el grup de govern no tenia gaire més defenses. Emperò, també hi ha una altra qüestió que plantejar: com pot dir el batle "mai, ni ara ni abans, l'Ajuntament ha prohibit, ni prohibirà en el futur, la instal·lació de creus sobre les tombes" si la resolució que va firmar el 12 de maig sobre la petició del Prevere Mateu Bauzà deia que "és el criteri municipal el de no autoritzar monuments o elements ornamentals damunt les tombes del cementeri a fi d'obtenir una superfície neta i lliure, sense obstacles i amb molta visibilitat". Lluny de rectificar, el PSM, en aquest cas, ha volgut confondre a l'opinió pública volent negar que s'ha prohibit la col·locació de creus, quan els fets demostren tot el contrari. Esperem que les futures ordenances deixin ben clar quin és el criteri del PSM en l'ornamentació del cementeri i es despengin de la creu que suposa el voler governar en la divagació.

El Pla urbanístic de Vilafranca es podrà aplicar després de set anys

Defectes en la seva publicació i un recurs particular han retrassat la seva entrada en vigor

Redacció.- Les normes subsidiàries de Vilafranca, aprovades el 6 d'abril de 1986, no han pogut entrar en vigor amb totes les seves predisposicions degut al recurs d'una veïnada, que després de ser-li denegat un permís d'obra en zona rústica digué, davant la Comissió Insular d'urbanisme (CIU) i davant el mateix Ajuntament, que el pla urbanístic no havia estat publicat íntegrament en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOCAIB). L'estimació d'aquesta al·legació, tramitada per Catalina Bauçà el 13 de desembre de 1991, provocà que la CIU manés a l'Ajuntament una actualització de les normes subsidiàries a la normativa urbanística vigent, replegant tots els canvis puntuals que s'haguessin efectuat.

El mes de novembre de 1992 el grup de govern acordà, donada la situació anormal del planejament urbanístic local, la suspensió de les llicències d'obres, quan dos mesos abans la CIU declarava la

nul·litat de les normes subsidiàries, per no ésser publicades íntegrament l'any 1986. Dins aquest mateix any, la llavors comissió Provincial d'urbanisme contestava la petició d'aprovació definitiva de les normes condicionada a la subsanació d'una sèrie de deficiències que l'Ajuntament (governat per AP) no arribà a complir. Així i tot, les normes llavors aprovades foren aplicades a risc de ser impugnades.

A les acaballes de 1991, en la protecció que no s'havien publicat íntegrament les normes, el recurs de Catalina Bauçà Mascaró davant la CIU era estimat. Posteriorment, la nul·litat del pla urbanístic local comportava l'aplicació del Pla General de 1973, que en opinió del grup de govern "facilitava l'especulació". Per evitar-la s'optà per suspendre tots aquells permisos d'obres que no afectassin projectes d'habitatge unifamiliar.

La CIU aprovà de forma definitiva les normes subsidiàries, tancant així un període de set anys en els que es generaren fortes po-

lèmiques per l'aplicació de les normes, que al cap i a la fi s'ha verificat que no podien estar en vigor per no complir tots els requisits legals.

Per altra banda, la decisió final de la CIU obrirà el camí a una sèrie de nous canvis en les normes actualitzades amb la finalitat de legalitzar el centre sanitari, construït en part en via pública, i la Residència, edificada parcialment en zona rústica sense permís municipal. Es preveu, a més, permutar en els plànols la ubicació de futurs espais públics.

La sala invertirà 8 milions en millores al poliesportiu

Redacció.- En el darrer ple ordinari corresponent al mes d'octubre fou aprovat el plec de condicions per a la contractació de les obres de nous vestuaris en el polideportiu, amb un pressupost de vuit milions de pessetes. Una de les condicions que haurà de presentar l'empresa adjudicatària serà que no es podrà modificar el preu del pressupost. Ja que no és un concurs a la baixa, qui pretengui l'adjudicació del projecte redactat per Tomeu Obrador, haurà de fer una relació de millores a les instal·lacions deportives. De forma orientativa, la Sala vol aconseguir que el contractista també es comprometí, per el mateix preu, a revocar les parets del recinte. Pere Antoni Nicolau, "es tracta d'un sistema d'adjudicació que no admet dubtes ja que qui millors obres addicionals estigui disposat a realitzar, serà qui executi el projecte".

La residència multada amb 10 milions

El Govern haurà d'assumir la sanció de forma subsidiària, després d'haver acceptat la donació de l'edifici construït il·legalment.

Redacció.- La Sala ha multat amb 10 milions de pessetes l'Associació de la Tercera Edat, per haver construït l'edifici residencial sense projecte ni llicència municipal. L'expedient per infracció urbanística, iniciat amb la paralització de les obres el 14 de febrer de 1991 per el llavors batle Antoni Nicolau, ha derivat en una sanció econòmica que correspon al 50 per cent de la valoració de l'obra executada (20 milions).

La resolució sancionadora s'ha enviat a l'Associació i al Govern Balear, organisme, que en cas d'insolvència de la Tercera Edat haurà d'assumir la multa de forma subsidiària, ja que en data 30

de novembre de 1992 acceptà la donació de l'edifici per la seva posterior reconversió en residència d'àmbit comarcal.

La sanció hagués pogut ser aplicada en una freqüència entre el 50 i el 200 per cent del valor de l'obra executada de forma irregular. Però el jutge instructor de l'expedient, el regidor de Sanitat i Acció social, Bartomeu Barceló, proposà al batle una multa en el mínim que permet el barem en aquests casos. Ni l'Associació ni el Govern han alegat contra l'ordre municipal.

La recent declaració d'interès públic excepcional, atorgat al projecte per la Comissió Insular d'Ur-

banisme, obligarà a la Sala a adaptar de forma puntual les normes subsidiàries a l'obra ja realitzada. Aquesta nova situació dona la possibilitat de reiniciar la fase d'obra pendent per completar un edifici en un principi destinat a acollir gent major de la nostra vila, però que després dels fets dels dos darrers anys ha pres un altre aspecte, el de convertir-se en una residència comarcal que cobreixi les necessitats de la Zona Bàsica de Salut encapçalada per Vilafraça i que integra els pobles de Petra, Sant Joan, Montuïri, Porreres i Ariany.

La declaració d'interès públic excepcional ha desbloquejat la paralització d'obres mantinguda des de 1991, així doncs, ja es poden reiniciar. Per la seva part, la Sala té previst aprovar la llicència d'obres amb una liquidació de 400.000 pessetes.

La premsa forana va estar present a les trobades empresarials en alta mar

El passat divendres dia 8 d'octubre, va tenir lloc l'encontre de 200 empresaris il·lencs i estrangers en una jornada a alta mar organitzada per "Sa Nostra" Caixa de Balears, Foment Industrial de Balears i Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear. L'interessant diada és desenvoluparà dins el vaixell, cedit per la Compañia Trasmediterránea, "Ciudad de Salamanca" que, malgrat el mal temps i els molts marejos de quasi tots els qui hi viatjàvem, ens va portar fins a l'illa de Cabrera, lloc on se'ns va servir un exquisit dinar.

A l'esdeveniment hi eren presents tots els mitjans de comunicació de les illes i d'altres estrangers. La Premsa Forana fou també convidada a aquesta diada a alta mar i estigué representada per Jaume Casasnovas del Setmanari Veu de Sóller.

L'esmentat encontre fou qualificat pels presents com "molt interes-

sant" ja que d'ell es pogueren extreure importants conclusions i, sobretot, compromisos per part de les instàncies polítiques com, per exemple, l'afirmació del Conseller de Comerç i Indústria, Cristófol Triay, qui va anunciar que la seva Conselleria s'ha proposat reforçar i revitalitzar la indústria empresarial de les Balears.

Per la seva banda el Foment Industrial va anticipar que convidarà 25.000 empresaris de 30 països a través de la C.E. perquè participin a la Fira de Negocis que tindrà lloc el proper any. Aquesta Fira, anomenada "Europalliances", donarà la possibilitat de posar en contacte empresaris de diferents països i donar-los la possibilitat d'establir negocis plegats, tant amb temes d'exportació com d'importació.

Miriam Izquierdo, representant de la Comissió Europea General XXIII, es mostrà totalment a favor de les petites i mitjanes empreses ja

que elles són el 60 per cent del producte interior brut de la C.E. i representen una majoria molt important del percentatge dels llocs de feina dins Europa. Miriam Izquierdo donà complida informació referent als projectes de futur de la Comissió General XXIII, que comportaran importants actuacions a totes les illes que pertanyen a països de la C.E.

Joan Forcades, President de Sa Nostra, va lloar la importància d'aquest encontre entre empresaris ja que aquestes accions són les que faran que dins el proper any 1994 poguem gaudir de noves esperances de futur que ajudaran dur a bon port les aspiracions dels empresaris de tot arreu i el que és més important, la creació de riquesa i llocs de feina.

Alexandre Forcades, ex-Conseller d'Economia i Hisenda va apuntar, a una molt interessant i ben documentada intervenció, que és força necessari dirigir el futur de les Balears cap a la creació d'un Parc Telemàtic que convertiran les illes en un lloc privilegiat d'entre tota Europa.

Mor Llorenç Seguí Artigues a conseqüència d'un accident

*Llorenç morí després d'estar
poc més d'una setmana a la
U.V.I.*

Redacció.- El passat dimarts, dia 26 d'octubre, moria a la clínica de Son Dureta Llorenç Seguí Artigues, a l'edat de quinze anys. Després de romandre poc més d'una setmana a la Unitat de Cures Intensives, Llorenç morí a conseqüència del traumatisme craneal i la contusió cerebral que li produí l'accident de ciclomotor.

Llorenç Seguí, encara que vivia normalment a Maria de la Salut, tenia mitja cama vilafranquera i era prou conegut per la jovenalla del nostre poble, tant pel seu bon fer amb els altres com per les seves bones qualitats com a ciclista.

Des d'ES MOLÍ NOU i en nom de tot el poble de Vilafranca volem fer arribar el condol i el coratge necessari i per seguir endavant a la família d'En Llorenç que, apart d'haver aconseguit 53 victòries en la seva carrera ciclista, dos campionats i un subcampionat de Balears i haver estat elegit per la Selecció Balear en els Campionats Nacionals de pista en el velòdrom Lluís Puig de València, era una gran persona.

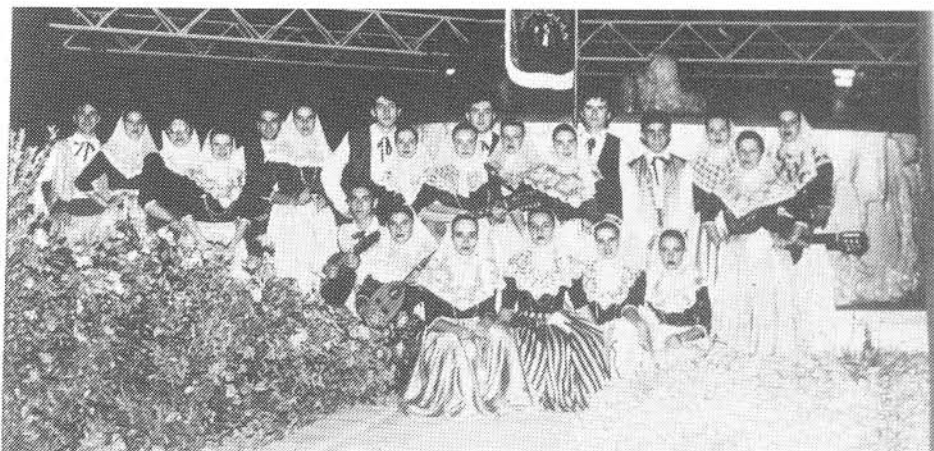
DIMECRES A LA VOLTADORA

El passat dimecres es tornà a obrir la voltadora municipal per a tots aquells que els hi agrada la bicicleta i es volen posar un poc en forma. Enguany, però, la pista només estarà oberta pels corredors de la Vila o també per aquells que, prèviament, s'hagin fet socis de la Societat Deportiva Vilafranca, per així donar un poc d'empenta econòmica en aquesta societat, la quota serà de mil dos-centes pessetes cada any. Així mateix, tots els corredors tendran l'obligatorietat de portar casc, sense complir aquestes condicions no hi podran entrar. L'horari dels dimecres serà de set a nou i mitja del vespre.

MUNICIPI

La difícil paret dels progubernamentals

L'objectiu d'aquest escrit no és tornar a obrir polèmiques sobre si s'havia fet convit o no, en part perquè a Vilafranca ja fa molt temps que està encetada i de ben segur que hi romandrà molt més temps. A tota qüestió sempre hi ha detractors i elogiadors.

L'únic que pretén la nostra redacció amb aquest missatge és aclarir el segon dels desbarats del vostre escrit (del titular ni parlar-ne): "progubernamental". "Gubernamental", en castellà, vol dir que pertany al govern, amb un pro al davant, què deu voler dir? que hi perteneix de totes totes? i abans que érem antigubernamentals?

És curiós, però fins ara no havíem rebut cap tipus de qualificatiu (fet que ens pareix totalment positiu perquè sempre ajuda a millorar un poc més la nostra tasca), i si ens l'havien fet no havia arribat mai més enllà del cafè, carrer, institució o col·lectiu (local), llevat, com no, d'una o altra alabança a qualche col·laborador.

Ara, però, Aires Vilafranquins, rentant la cara a Rosa Juan, ho han fet i equivocadament. I direm perquè: nosaltres encetàrem la nostra notícia dient que "Rosa Juan, principal representant d'Aires Vilafranquins...", vosaltres començàreu dient "... del Molí Nou, revista clarament progubernamental (local)...". Nosaltres en cap moment diguérem "Rosa Juan, dona del regidor del PP (local)...", en canvi vosaltres sí, ens heu do-

nat la moneda de canvi equivocada, heu tornat a mesclar la política, en aquest cas emprant la premsa local. Abans, Rosa Juan, ho feu amb el folklore mallorquí. Ens heu volgut pintar com l'ombra de l'equip de govern, com si també els hi rentéssim la cara. ¿O és que hem censurat o rebutjat el vostre escrit com en temps del franquisme? ¿On ha sortit en portada l'incomprensible titular "Aires Vilafranquins no acusaren només parlaren"? És això ser progubernamentals?. Que quedi clar que Es Molí Nou només pertany a l'Obra Cultural Balear i està afiliada a Premsa Forana, i a ningú més, ens podeu demanar el carnet polític a qualsevol redactor, dins les nostres butxaques només hi trobareu xavalla i qualche retxa de bolígraf.

Així com ens heu trobat per dur-nos el vostre escrit també ens podeu tornar a trobar per dir-nos el perquè d'aquest qualificatiu, i, detingudament, vos obrirem els tres toms d'Es Molí Nou, que aviat seran quatre, perquè ens demostreu el perquè d'aquest qualificatiu. "Si vols pujar una paret i no tens forat on aferrar-te, de ben segur que caus", ja veurem si la dita ens dóna la raó o si al contrari, les primeres espases de Rosa Juan, tenen suficients forats per enfilarse a la difícil paret dels progubernamentals.

Es Molí Nou

La torrentada de l'any 1925

Per Miquel Florit Huguet

La història de Mallorca ens recorda que la nostra illa ha patit anys de sequedat, la falta de pluges foren sempre sinònim de fam segura. Per això és que la gent major del nostre segle també recorden les grans pluges, les devastadores torrentades i el constant rajar dels torrents i siquies o dels albellons durant els mesos d'hivern.

Aquestes torrentades, que encara ara es presenten a les nostres illes de forma dispersa, s'enduïen tot el que hi havia prop del torrent. Vull recordar que en aquell temps era costum fer petits hortets de melons, carabasses, pebres i altres hortalisses i verdures vora el torrent. De la mateixa manera que l'aigua robava la cullita, quan hi havia una gran pluja hi havia qui sortia, com aquell que surt a plegar esclata-sangs o caragols, a recórrer les voreres del torrent aprofitant per agafar tot el que de profit havia davallat el seragall.

El torrent de Sant Martí (¿té altre nom?) que ve del Pont Satri, dins el terme de Sant Joan, i passa per baix de Sa Penya deixant a mà esquerra el poble de Vilafranca i a mà dreta les terres de Sant Martí, l'antiga farinera i fàbrica de l'electricitat de Ca'n Not, el Pou Biguet i el Turó d'En Boletó, ja més avall passa a molt poques passes de les cases de s'Hort de Sant Martí, a l'any 1925 hi estava d'amitger, a les cases de s'Hort, en Francesc Artigues Mayol (Lluent), casat amb Maciana Gelabert Mestre (de malnom de s'Hort perquè els seus pares havien estat a s'Hort i allà seguien vivint) i amb una filla de 3 anys.

Un dia la nineta mirava embaïllada de damunt el pont les restes que arrossegava la torrentada, just allà mateix hi havia la seva mare fent feina. Però de sobte la mare es girà i exclamà:

-On és sa nina?! on és?! -cridà repetides vegades amb desesperació.

-Això són les seves potadetes! -seguí cridant la mare amb el cor estret. I seguien les potades per dins el fang fins arribar vora el torrent.

Era un horabaixa i corregueren tota la vorera del torrent, fins a Son Pou Vell. Per tot nedava d'aigua, però els homes incansables cerca qui te cerca la nina. Allà, a s'Hort, la mare quedà demaiada. Vuit homes corregueren amb l'esperança de trobar la nina aferrada a una vorera, perquè el torrent era molt brut d'esbarzers. Tots ells cercaren fins a altes hores de la nit amb llums de carbur i petroli.

Quina nit més llarga! per aquella família.

L'endemà de bon matí, els homes tornaren a recórrer el torrent cap a Son Pou, fins el Pont d'Es Caparó, mirant per tot arreu i no la trobaven i seguien cercant amb l'esperança de trobar-la viva, que una ona o regafada d'aigua

l'hagués tirada damunt una vorera i que la nina s'hagués poguda aferrar.

La trobaren devers Es Castellots, abans d'arribar al Caparó, aferrada a un esbarzer, morteta, tota plena de fang i brutor:

-Ja la tenim! -i tots vuit ploraren.

La dugueren en braços, una estona per hom, caminant en silenci, vorera-vorera del torrent, de tornada cap a s'Hort.

La mare era al llit. Imaginau si ho va esser trist quan arribaren a s'Hort. Aquell pare i aquella mare, l'amo en Francesc i madò Maciana, en la seva llarga vida mai pogueren oblidar aquells moments.

La nineta morta, engolida per la torrentada li deien Bàrbara Artigues Gelabert. Tenia 3 anys. La desgràcia succeí dia 10 de setembre de 1925.

Nota: Aquesta informació em fou donada per mestre Guillem Lluent, oncle de la nineta. La dada exacta de la mort la va cercar Miquel Gayà (Bosseta) en el Registre Civil.

El voltor negre, el gran rapinyaire d'Europa

El voltor negre, la rapinyaire més grossa d'Europa amb més de dos metres i mig d'envergadura, abans abundant a Mallorca, ara té difícil la supervivència a la tramuntana.

El voltor, gran rapinyaire carronjera té dificultat per alimentar-se ja que la seva dieta es basa amb animals morts. Temps enrera volaven

cents de voltors per a dalt la nostra illa. A causa de l'home, que pagava fins i tot per a la seva destrucció pels motius que siguin, quasi va anar per la via d'extinció, ja que es va disminuir fins a 20 exemplars.

El GOB, Grup Balear d'ornitologia i defensa de la Natura es va fundar pràcticament per recuperar l'espècie, van fer molta feina: la vàren protegir, feien un recompte cada any dels que hi havia i duguéren exemplars de la península per poder-se reproduir perquè els que hi havia aquí tots éren familiars uns amb els altres i tenien problemes genètics per reproduir-se. L'Ajuntament de Palma va crear un punt de cria a Son Reus de voltors, encara que no tingué molt d'èxit van arribar a criar. Actualment n'hi ha 50 que volen per la tramuntana i tenen pocs fills. Ah!! també el Govern Balear s'encarrega de dur menjar a qual-

cuna possessió de la tramuntana perquè puguin trobar menjar més fàcilment.

Als darrers anys han mort 10 voltors per culpa de l'enverinament de corbs que posen els pagesos perquè els corbs no es mengin la seva anyada. Els corbs es moren enverinats i els voltors com que no ho saben les se menges i moren com ells, enverinats.

El voltor, encara que durant els darrers anys s'ha recuperat notablement, està en perill, la supervivència dels darrers voltors a Mallorca, també depen de tu, ajude'ls.

(Si algú està interessat per fer-se socis o simplement volem qualque tipus d'informació tenim la delegació comarcal de llevant del G.O.B. al carrer Nou, 39 07500 Manacor, Telèfon 84 43 27)

OPINIO

!!! Vergonya poble!!!

Què és un poble? UN poble és un grup d'habitants d'un país, units per vincles naturals i socials.

Segons hem vist "habitants d'un país units per vincles naturals i socials". Doncs noltros no ho som un poble sensible, som un barri d'una ciutat, on la gent és individual i per això es desenten dels problemes del grup, del poble.

Per això jo dic ¡Vergonya Poble!, perquè no ho som.

¡Vergonya poble! perquè sempre hi ha dos grups.

¡Vergonya poble! perquè ens desentenen dels problemes socials.

¡Vergonya poble! perquè no defensam els interessos comuns a tots, com és l'aire que respirem, que el volem net i no contaminat, perquè l'aire el respirem tots i no sols un petit grup.

¡Vergonya poble! perquè no defensam la nostra terra contra l'abocament de residus tòxics, perquè la terra és per tots, com una mare per l'infantó.

¡Vergonya poble! perquè no defensam l'aigua de l'especulació de les empreses.

¡Vergonya poble! perquè ni padrins, ni padrines, ni pares, ni mares que toquen voler tot el millor per a néts i fills, no els defensen davant els problemes que poden venir degut a la incineradora de Son Reus, l'abocament a Son Nuviu o altra part, a la salinització de l'aigua per l'especulació de les empreses. Val a dir que hi ha un petit grup que ho defensa, un aplaudiment per ells.

¡Vergonya poble! perquè els joves, la majoria, deis ser uns "passotes" igual que els nostres governants que també són uns passotes davant els

problemes, del Pla de Mallorca, de la contaminació de l'aire i aigua, de l'especulació dels terrenys com Cala Petita i de l'aigua de Sa Marineta i sobretot "passotes" davant les generacions que vendran darrera noltros.

¡Vergonya poble! perquè hi ha gent d'aquest poble que pensa tan poc i fa tan poca cosa que de tan poc que fa deixa que altres pensin i facin per ells, ¡pobrets!

¡Vergonya poble! perquè som un poble amb poc esperit i si no reviscolam aquest poble morirà perquè la persona que té esperit, defensa, lluita, es mou, té iniciatives, ajuda, és solidari... i no deixa que ningú li prengui el que li pertany. Cal ser humils i a vegades prendre l'exemple dels animals, que sovint són més intel·ligents que noltros, ells sempre, sempre, defensen el seu territori.

Jo vos faria una crida, millor dit la faig, ¡desperta! i defensem, lluitem, lluitem per la nostra "mare terra", per el nostre "pare aire" i per la nostra "vida aigua" lluitem, ¡lluitem!, ¡lluitem!! sense defallir.

Tomeu Mut

El pastor mallorquí: el nostre ca

Des de sempre ha estat l'amic fidel del tradicional pastor mallorquí i ja en temps llunyans fou el primer jornalero i l'autèntic guardia de possessió i de ramats que hi havia als principals i secundaris predis mallorquins.

Conegut pel seu visatge totalment negre, i en algun exemplars en qualque clapa blanca damunt el pit, per la seva força, caràcter, musculositat i amb una agilitat evident, el Ca de Bestiar és, avui per avui, una peça imprescindible del nostre depreciat però encara estimat patrimoni.

Tot i tenir una gènesi totalment mallorquina el nostre ca també sofri les conseqüències de l'immigració forastera a Mallorca durant els primers anys de postguerra. Fou en aquests temps quan patí els primers embordiments de sang d'altres cans, generalment Pastors Alemanys i Grans Danesos, segurament produïts pel desconeixement, per part dels seus criadors, de les perilloses conseqüències que aquests embordiments podien ocasionar a la continuïtat d'una raça fins llavors totalment fina.

EL SURGIMENT DEL CLUB DEL CA DE BESTIAR

Durant els principis dels anys setanta i degut a la contínua depreciació de la raça, un grup de persones, encapçalades per Alfons Guasp i Gabriel Puigserver, es decidiren a fomentar una cria selectiva i a la potenciació de la raça per comptes de donar-la a conèixer dins l'àmbit regional i inclús estatal, per així tornar a reanimar la seva entranable personalitat.

Ja de ben entrada la dècada dels vuitanta, l'any 1983, i amb noves cares que feien preveure un futur molt esperançador es constitueix el Club del Ca de Bestiar, que a més de potenciar l'espècie, promourà fires per diferents indrets de Mallorca i organitzarà una exposició monogràfica anual puntuable al Campionat d'Espanya. Concretament fou al 1986 quan es celebrà el primer Campionat de Mallorca de cria i de millors reproductors. El 1987 el Campionat inclou el trofeu al mascle i femella més elegant, acreditació que només serà vàlida pels guanyadors dels concursos promoguts pel

Club. En els respectius concursos el guanyador serà premiat amb cinquanta mil pessetes, un trofeu i un diploma. Aquesta contínua promoció ha ocasionat que les cotes de finura del Pastor Mallorquí tornin estar quasi al cent per cent.

Avui dia el Club només viu de la quota anual (2.000 pts.) que aporten el centenar de socis efectius i de la iniciativa particular, ja que només rebé suport institucional durant dos anys, a part de qualque aportació figurativa i disgregada per part del PRAM (Potenciació de Races Autòctones de Mallorca) o de la societat Canina de Balears. Aquest fe evidència que la insuficiència econòmica per la qual passa el club és inviable.

Però aquest no és l'únic entrebanc de l'associació que tant esforç ha fet per a la recuperació de la nostra raça. La societat Canina de les Balears dona una imatge positiva, envers el ca, durant els actes públics, però a l'hora d'enlairar el valor del ca fa passa enrera i no dona cap tipus d'incentiu ni ajuda. Encara

ara és l'hora que la Canina i la R.S.F.C.E. donin els papers al Club del Ca de Bestiar per així tenir millor control del cens de cans a l'Estat o les possibles irregularitats en la gestió. Així mateix no deixen que hi hagi un sol jutge a l'illa ni que en el lloc on el club és el propietari de l'estandar no es deixi tenir el mínim control damunt la raça. L'opinió d'aquí és menyspreada, una vegada més, a fora.

Anem però a conèixer les vertaderes **qualitats del ca:**

Proporcions Importants: alçada de la creu = longitud del cos, en mascles o més d'un trenta per cent en femelles. Longitud de la cara = longitud del crani. Longitud del cap = longitud del coll.

Comportament - Caràcter: De gran noblesa, d'un sol home que accepta amb dificultat les sollicitacions d'extranys. Intel·ligent, dòcil i carinyós. És extremadament tímid i reservat quan és jove. És valent i cerca-bregues.

Cap: De perfil lleugerament

triangular, vist dorsalment és més ample en la seva part superior que a l'anterior. Massís, però no és pesada. Ben modelat i proporcionat al cos, ha de ser gros; però mai del tipus. La línia supranasal és paral·lela a la línia craneal. Eixos crani-facials lleugerament divergents. Longitud de la cara igual a la longitud del crani. La longitud del cap ha de ser igual a la longitud del coll. Depressió frontnasal marcada, no brusca, en suau pendent.

Trufa humida, fresca, negra, grossa, amb orificis nasals amples, no partida. Despuntarà notablement si té clapes de **ladre**.

Llavi de color negre. El superior no deixa veure l'inferior si la boca està tancada, la comissura del llavi és poc notori i passen desapercebuts per estar ben proporcionats al cap.

Dents molt blanques, ben desenvolupades i ben col·locades, tancant en estisora, fent les incisives extremes superiors i vertadera presa amb els canins inferiors. Els molars extremadament desenvolupats.

Ulls més bé petits, lleugerament ametllats, no són prominents ni tampoc enfonsats en les òrbites, no molt separats els uns dels altres, centrats, lleugerament oblics. De color marró obscur (mel de garrova). D'expressió enigmàtica, amb mirada intel·ligent i trista a la vegada, inclús s'observa desconfiança.

Pipelles fines, negres i oblics, ben aferrades a l'ull.

Orelles triangulars, caigudes, de reduïdes dimensions en relació al cap (la junta de arriba fins a l'àngul intern de l'ull del seu lloc corresponent), d'inserció alta i un poc gruixada. En posició normal caigudes amb naturalitat a totes dues bandes del cap. En atenció dirigides cap endavant, de manera que el pabelló d'un plànol lateral passi a un frontal quasi perpendicular al cap.

Coll: Massís, musculat i fort. Proporcionat al cap i al cos. Un poc gruixut i cilíndric. El seu diàmetre s'accentua més en l'inserció del tronc. La seva longitud és igual a l'amplada del pit i el seu perímetre lleugerament inferior al doble de la seva longitud. La pell és dura i elàstica, ni fina ni gruixada, ben aferrada al coll en la seva part superior i laterals, un poc més desferrada en

la seva part inferior.

Cos: Robust, molt ben proporcionat, donant al mateix temps l'impressió de fortalesa i agilitat. Línia superior recta, horitzontal, mai ensellada. Creu marcada i com a mínima a la mateixa altura que la part superior de la gropa, amb la zona entre escàpules amplia i forta. Esquena recta. Pit ample i fort, arribant com a màxim a l'altura del colze; amplada aproximadament igual a la longitud del coll. Costelles arquejades. Llom ample i potent.

Gropa mitjana, lleugerament redona, ampla, potent, musculada, mai caiguda. La part superior ha d'estar a la mateixa altura que la creu.

Línia inferior: ventre mitjanament voluminós i lleugerament recollit, ni tampoc caigut que es confundeixi amb la continuació del pit.

Coa d'inserció horitzontal i secció circular, gruixada en el seu naixement. Els cans del ple llarg han de tenir molt de floc i llarg. En repòs naturalment caiguda o lleugerament curvada cap a defora.

Extremitats: Les extremitats anteriors (les davanteres) han de ser fortes i aploms correctes, paral·lels entre ells mateixos. Espatlles obliques i fortes. Les extremitats posteriors (les de darrera) també seran musculades, fortes i aploms correctes. Amb relleus musculars atenuats i durs. Cuixa forta i musculada. Cama llarga i potents i els peus quasi de llebre, no aplanats.

Caminar: La seva caminada ha

de ser ferma i elegant. El trot en dos peus diagonals, anant lleugerament de costat al terç posterior respecte a l'anterior. En el galop serà franc, rústic, ràpid, amb les extremitats posteriors ben separades quan posi el peu a terra. El pas preferit pel ca és el galop.

Pell: elàstica i sense plecs, dura i gris clar.

Pèl: Pel curt i aferrat a la pell, amb una llargària entre 1,5 cm i 3,5 cm en el llom, amb supèl molt fi, no molt espès i molt aferrat a la pell.

Alçada i pes: Alçada a la creu compresa entre els 66 i 73 cms. en els mascles i de 62 a 68 cm. a les femelles. El pes aproximat: 40 kilògrams els mascles i 35 kilògrams les femelles.

Defectes: (Exclueixen la classificació d'excel·lent)

- Cans que bavegin.
- Orelles molt aixecades en repòs, molt grosses, molt separades de la cara.
- Coa enrrevultillada
- Ventre molt recollit
- Capa blanca al pit ample
- Cap de la coa blanc
- Tots els dits d'un peu blanc
- Ullals tallats
- No tenir dos premolars.

Si voleu informació més detallada sobre el món del Ca de Bestiar (concursos, fires, exposicions monogràfiques, fer-vos socis, etc) només vos heu d'adreçar al carrer Arxiduc Lluís Salvador, 90 de Ciutat o també cridant al telèfon 75 90 75.

Jaume Català

Guerra lingüística: Serbi-ABC versus Català

De vegades diuen "Tites, tites", i vénen. Si ells han vingut, jo també vinc a defensar el que és nostre. I jo em defensaré de la mateixa manera que ells han atacat: amb ploma i paper.

Així, doncs, aquest escrit vol ser una resposta al publicat a la portada del diari espanyol-espanyolista ABC on ha aparegut una expressió contra la llengua catalana que demostra que la mentalitat sèrbia -és a dir, la mentalitat que no està disposada a acceptar l'existència de l'altra- està més estesa del que caldria.

Amb motiu de la portada de l'ABC sobre la llengua espanyola que estava en perill a Catalunya, el seu germà de cultura El País ens demostra que no hi ha cap diferència de fons entre ambdós diaris i subministrava una enciclica titulada "Llengua i pau". Amb el títol ja paga, la ressonància de "Guerra i pau" és mil·limetrada, aquesta llengua té ressonància de guerra.

I dic germans de cultura perquè si El País comenta que "sectors ultradretans de la societat han comès aquests darrers dies un error gegantí", retractant així d'ultradretà (que ho és) al diari ABC perquè qui posa guerra en una qüestió de llengües és ultradretà, a ell també el poden qualificar igualment ja que és partidari històric, i històric, del bilingüisme permanent. Segons els manuals de Sociolingüística, el bilingüisme no és, ni ha estat, ni pot ser permanent perquè la llengua d'un grup humà és una.

Idò, malgrat la visceralitat tornada a constatar en els mitjans de comunicació espanyols contra Catalunya amb motiu de les normes d'ensenyament, el quotidià serbi tracta de fer-nos veure garses per perdius. Quan ens intenten darnos moix per llebre hem de sortir en defensa de la veritat. Sí, perquè segons l'ABC el castellà està en perill a Catalunya. Vols dir? Au vengà, pensar això és indignant.

Crec, i agafant l'opinió de Maria de la Pau Janer, que: ... el castellà és un idioma saníssim...; el que

sens dubte està en perill és el català. I no tant a Catalunya, on tenen ben clar que és necessari. A Mallorca se li està fent un mal favor, i la seva supervivència a Balears és només qüestió de prestigi. Quan els pares, la societat en general, tinguin clar que el català és necessari per aconseguir una feina, per parlar en públic o simplement per viure aquí, segur que s'aprendrà. I aquí i ara, desgraciadament no és necessari per res".

Però, no s'aturen aquí quan diuen "l'altre temps perseguit idioma català" com si avui mateix el català ja es trobés en situació sociolingüística normal: com si sortís a la Constitució; com si la llei no dificultés decidivament la televisió, oficial i privada, en català; com si no existís l'Institut Cervantes i la seva enya.

Potser es deu referir, l'ABC serbi quan diu que el català ja no és perseguit, a la seva presència al Senat, a les pàgines de determinada premsa o a altres paranys.

I segueix: "S'han d'adoptar mesures automàtiques per a garantir el dret a les minories". Doncs que comencin per casa seva: mesures automàtiques per a les minories catalana, gallega i basca. Cal fer el cap ben viu perquè hem de pensar que Sèrbia, amb la feinada que té a casa, intenta solucionar els problemes de Croàcia, Bòsnia i altres indrets, a la manera sèrbia.

Tant és així que, entre altres qüestions, la publicació de l'ABC suposà la dimissió de Pere Barceló fins ara diputat del PP al Parlament de Catalunya per la falta de resposta del seu partit davant els atacs del diari ABC contra la llengua catalana. "El català no està normalitzat -va dir- i l'hem de recolzar sense ambigüetats, perquè quan un diari no diu la veritat hem de sortir a defensar amb claretat els interessos de Catalunya".

Per tant, defensem el que és nostre. No et mosseguis la llengua. Treu-la.

Joan Barceló

El quotidià serbi tracta de fer-nos veure garses per perdius

RONDALLA DEPRAVADA

L'amo En Biel o En Pere de sa butza

L'ex-Conseller de Turisme del Govern Balear, Jaume Cladera, declarava a un Diari de Ciutat que ell no es presentaria mai a unes Eleccions autonòmiques perquè no estava disposat a menjar-se 300 arrossos bruts cada any. Vaig quedar perplex. A la fi algú ha donat sentit a les paraules amb les quals he intentat descriure la personalitat de l'Amo en Biel cada mes des d'aquesta Rondalla Depravada. Heu intentat treure'n conclusions del que s'amaga darrera aquesta afirmació? Jo sí, i estic disposat a oferir-vos el resultat.

Anem per parts. De les 730 menjades fortes que feim tot l'any, dues al dia, ell, l'Amo en Biel, n'ha fetes 300 fora de ca seva, per tant, cal pensar que totes elles són convits. Posats a preu de menú, unes 1.500 Ptes., ja sabem que als entusiastes de l'Amo En Biel els ha costat la broma 450.000 ptes.

Però tot això no seria més que una

data que algun desaprensiu utilitzaria políticament per justificar que ens costa el President cada any als pobres mallorquins, i més ara que passam la crisi. Jo intent penetrar al fons de la qüestió: Què és el que realment s'ha menjat aquest bergant?

- Si desglossam el contingut dels 300 menus, els resultats seran aquests:

- Aperitiu (Variats) 6 litres de Palo o Vermut, 3 kilos de Olives Sevillanes, 8 kilos de calamar farcit, 10 kilos de llengua amb tàperes o frit i 5 kilos de "Patatilla"

- 1er Plat: (Arròs Brut) 30 kilos d'arròs, 60 litres de brou, 15 cuniells, 15 pollastres o gallines, 20 coloms, 100 torts, 5 kilos d'esclatasangs forasters, 3 canastros de verdura i 25 pastilles d'avecem.

- 2on. Plat: (Rostit) 15 Porcelles, 1 sac de patates (60 kilos), 20 pollastres, 30 pans de kilo y 100 pebres cvents (d'aquests de banya de cabra).

- Postres; (Generalment tradicional) 60 litres de gelat d'ametla, 30 ensaimades de mig kilo, 15 gatons i 3 canastros de fruita variada.

- Begudes: (Variades) 60 litres de Vi, 12 litres de Cava, 30 sifons o gasosa, 100 litres d'aigua mineral sense gas, 6 litres de cafè i 3 litres de conyac per rebentar-lo.

Si pensam que en aquests menjars s'hi han congregat una mitja de 100 persones vosaltres mateixos podeu treure comptes de la quantitat d'animals, animalons, verdesca, dolços i líquids què es consumeixen. M'he atrevit a fer la suma de la quantitat de pessetes que mouen aquestes reunions i m'ha sortit la alegre xifra de 45 milions de pessetes. Per no dormir.

Ara sols manca cercar l'apel·latiu que amb justícia s'hay guanyat l'Amo En Biel, el d'En Pere de Sa Butza. Si no el trobau just cercau-ne un altre.

Jaume Rabassa

Grup excursionista

La torrada d'esclata-sangs d'enguany serà per la zona del Pla de Cúber. La caminada no serà molt llarga, només durarà uns tres quarts, esperem que aquest any sigui abundós, les perspectives són bones i per la Serra diuen que serà un bon any. Hi estau tots convidats encara que això sí, convendria apuntar-se al lloc de costum per així saber més o manco quants serem. La partida serà diumenge dia 21.

Per altra part, dia 1 de desembre, tindrà lloc un audiovisual de l'expedició al Pakistà i Nepal que tengué lloc els passats mesos de juliol i agost. La serietat i la professionalitat que requereixen aquests tipus d'expedicions, així com qualque accident, com el cas de Xavier Socies cap d'expedició i el seu company Josep C. Màrmol, seran presents a l'audiovisual que presentarà Joan Miquel Monjo a partir de les nou i mitja al ci-

nema parroquial.

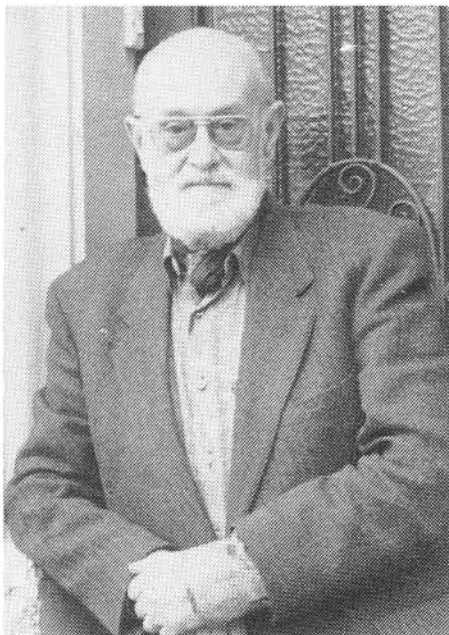
Ja per acabar el diumenge dia 5 de desembre ferem una bicicletada pel terme de Vilafranca. El recorregut serà més que res un itinerari cultural per conèixer un poc més el nostre patrimoni (talaiots, tombes o poblats prehistòrics) i en tot el camí ens a-

companyarà un arqueòleg que aprofundirà un poc més sobre les restes del nostre poble. Pensau a portar pa i taleca.

Joan Jaume
Grup Excursionista

Exposició-homenatge a Josep Maria Llompart per Santa Bàrbara

*La setmana cultural també inclourà concursos, conferències
i la inauguració del parc*

*El parc durà el nom de Josep M^a
Llompart (X. Amengual).*

Redacció.- En motiu de la festivitat de Santa Bàrbara, el proper dissabte dia quatre, la delegació de l'O.C.B. a Vilafranca, Es Molí Nou, vol retre homenatge a l'homenatjat de l'any: Josep Maria Llompart i de la Peña.

Mitjançant la feina desinteressada de molta gent, professors, col·lectius, institucions, particulars i amb la imaginació dels escolars del nostre poble s'ha confeccionat una setmana cultural que esperam sigui de l'agrat de tots els vilafranquers.

El professor i gran coneixedor de Llompart, Llorenç Capellà, serà qui obrirà la primera de les

dues conferències que hem preparat, que tractarà principalment de la part humana i de la vida social de Josep Maria. La segona conferència anirà a càrrec de l'escriptora Maria de la Pau Janer, que ens parlarà del contexte poètic de l'homenatjat. Les dues conferències es realitzaran al lloc on hi haurà l'exposició.

El dia de la festivitat de la nostra patrona, damunt les dotze del migdia, s'entregaran a tots els al·lots del Col·legi Públic Es Cremat una sèrie de regals, corresponents als diferents treballs, tant escrits com dibuixats, que durant les darreres setmanes han realit-

zat els nostres alumnes. Així mateix, i aprofitant el lliurament dels premis, quedarà inaugurada l'exposició-homenatge a Josep Maria Llompart. Durant l'horabaixa també s'inaugurarà el parc que durà el nom del poeta i es destaparà la primera pedra.

Per ara és tot el que vos podem avançar, perquè a l'hora de fer aquesta notícia encara ens falten un parell de caps per lligar, però de tot el que vos hem dit que tendreu més informació als programes municipals que farà l'Ajuntament.

Sr. Joan Verger:

Trobam que no s'hauria de fer aquest abocador a Son Nuviat, perquè per primera, es tударà molts de doblers, també es cremaran molts materials en lloc de reciclar-los.

Si es fa l'abocador, passaran per dins del poble de Vilafranca, més de 30.000 camions carregats amb moltes tonelades de residus tòxics.

També pensam que si passen tants de camions per dintre del poble, eny pot perjudicar molt la salut contagiant malalties, també en ploure, es filtraran els residus fins arribar a les aigües subterrànies.

Tampoc s'hauria de permetre construir cases amb una mescla de calç, ciment i residus tòxics, ja que si es construeixen amb aquesta mescla, passat un cert temps la casa es pot esbucar.

També pensam que encara que es faci l'abocador a Son Nuviat, després d'uns quants anys ja estarà ple i s'haurà de cercar una altre lloc per tornar tirar el residus.

Vos demanam, que abans de decidir fer aquest abocador, cerqueu altres solucions per evitar tots aquests perjudicis.

Molt atentament

Dos alumnes de 7 à :

Jaume Nicolau Galmés

Antoni Sansó Florit

Col·laboren: "LA CAIXA" - SA NOSTRA - BANCA MARCH

Patrocina: AJUNTAMENT DE VILAFRANCA.

Dos candidats a l'ascens es reparteixen els punts Vilafranca, 1 - At. Baleares, 1

ALINEACIONS:

C.F. VILAFRANCA: Carrion (6), Pascual (7), Damià (6), Munar (6), Sunyer (7), Moleta (6), Tià Julià (6), Monserrat (7), Garau (5), Barraques (6), Ernest (5).

AT. BALEARES: Lozano, Ferrer, Monserrat, Trave, Riera, Polo, Brevet, Valles, Ramis, Ruiz, De La Corte.

ARBITRE: Rodríguez Lozano; excel·lent, va passar totalment desapercebut.

COMENTARI: Es pot qualificar d'excel·lent el partit disputat entre el primer i el quart classificat. L'únic emperò que es pot dir és el mal repartiment de les ocasions de gol al llarg del partit. La primera part fou d'una gran qualitat

tècnica i de força dominadora en la seva totalitat pel Baleares però que no va disposar ni d'una sola ocasió de gol el Vilafranca va existir en pocs moments i tampoc va crear cap ocasió de gol. A la segona part i sobretot durant la primera mitja hora tot va continuar igual: bon joc però sense ocasions de gol. A partir del minut 75 tot va canviar: en Pere Llull fa una bona jugada per la banda esquerra, dona la passada de la mort a Monserrat i aquest d'un fort xut envia la pilota uns centímetres per defora. A la jugada de davant en Vallés fa una jugada personal i de xut molt fluix aconsegueix ficar la pilota dins la porteria d'en Carrion. A partir d'aquests mo-

ments el líder es va sentir ferit i posar setge a la porteria de Lozano i començaren a sortir les ocasions. Cal destacar dues de molt clares d'en Pere Llull que totsol davant el porter no va saber fer gol. Quan tot ja pareixia que estava dat i beneït una falta a la frontal de l'àrea del Baleares que la tira en Tià Julià i pega a la barrera, el rebot va al cap d'en Sunyer que remata i el porter en lloc de tirar-la a corner vol blocar-la i acaba introduint-la dins la seva pròpia porteria. D'aquesta manera acabava el millor partit que fins als moments s'ha vist dins el camp del Molí Nou el millor de tot va ser el joc i el pitjor sense cap dubte la manera de fer els gols.

El Vilafranca adelanta el Nadal i regala un punt al s'Arracó S'Arracó, 0 - Vilafranca, 0

ALINEACIONS:

S'ARRACÓ: Pujol, Gázquez, Medina, Roca, Pons, Peñarrubia, Alemany, Garcia, Sampedro, Salinas, Moreno.

VILAFRANCA: Veina (7), Pascual (7), Damià (9), Munar (8), Sunyer (8), Chapira (7), Tià Julià (9), Monserat (8), Garau (6), Barraques (7), Romero (7).

Pere Llull (8) per Garau.

ARBITRE: Gosálbez González, bé no va passar desapercebut però no va influir en el resultat.

COMENTARI: Ambient extraordi-

nari al camp de Ses Vinyes de s'Arracó per veure el partit de la jornada a primera regional. El partit va esser dominat en tot moment pel Vilafranca davant un equip que pareixia el segon però per la cua. Cal destacar que el Vilafranca al llarg de la primera part només va tenir una ocasió clara de gol per part d'en Romero que es va quedar totsol davant el porter local però no va saber fer-li gol. A la segona part el domini del Vilafranca va esser molt més insistent i d'aquí que tengueren més ocasions. Dos cops més en Romero es

va plantar totsol davant el porter local i no va poder aconseguir el desitjat i merescut gol i un altre de molt clara d'en Pere Llull que d'un fort xut va enviar la pilota al pal quan ja es cantava el gol per part dels molts seguidors del Vilafranca que es varen desplaçar fins a s'Arracó. Pel que es va poder veure damunt el camp el resultat és a totes totes molt injust i el líder va perdre una clara ocasió per poder fugir encara un poc més dels seus seguidors.

Molt just Vilafranca, 1 - Cala d'Or, 0

ALINEACIONS:

VILAFRANCA: Veina (7), Sunyer (6), Damià (4), Munar (4), Pascual (4), Moleta (6), Tià Julià (5), Monserrat (5), Garau (4), Barraques (4), Llull (4).

CALA D'OR: Garrido, Charcos, Simarro, Esteban, Arcos, Merida, Cerdà, Fiol, Castillo Ramirez, Gimeny.

ARBITRE: Nicolau Ripoll, no va tenir cap problema per treure el partit endavant.

COMENTARI: El millor del partit sense cap dubte va esser el resultat ja que el joc desplaçat pel Vilafranca va esser el pitjor de tota la temporada. Cal destacar que hi havia en Romero i en Toni Chapira que varen poder jugar i

que hi havia en Damià i en Monserrat que no estaven en condicions. El resultat final no reflexa el que va passar damunt el terreny de joc ja que creim que la victòria del líder no és justa. El gol va arribar al minut 75 quan en Sunyer en una internada aconseguí fer el primer i únic gol.

BANCA MARCH

GUANYADORS DE LA VILA:

**SALLIBRETA
GEGANT**

PES SEU INTERÈS

MÀQUINA D'ESCRIURE

JOSEP SANSÓ ROSSELLÓ

MÀQUINA FOTOGRÀFICA

MIQUEL MÀS BAUZÀ
APOL·LONIA BAUZÀ SASTRE

ROBOTS CUINA

MIQUEL JAUME GARÍ
MATEU CATALÀ SANSÓ
PERE ESTRANY SANSÓ

BLACK AND DECKER

LUISA BOEHCKE

Resultats futbol base

JUVENILS

Vilafranca, 2 -
Porto Cristo, 0
Port de Pollença, 1 -
Vilafranca, 2

CADETS

Espanya, 5 -
Vilafranca, 2
Vilafranca, 0 -
s'Horta, 6
Ses Salines, 2 -
Vilafranca, 0

INFANTILS

Vilafranca, 5 -
La Paloma, 0
La Unión, 1 -
Vilafranca, 3
Vilafranca, 3 -
La Porciúncula, 2
Campanet, 8 -
Vilafranca, 1

BENJAMINS

Escolar, 3 -
Vilafranca, 2
Cardessar, 1 -
Vilafranca, 0
Vilafranca, 6 -
Barracar, 0
Porto Cristo, 3 -
Vilafranca, 2
Vilafranca, 1 -
Avance, 3
Montuiri, 1 -
Vilafranca, 2
Badia, 1 -
Vilafranca, 2

FUTBOL 7

Vilafranca, 1 -
Manacor At., 4
Porto Cristo, 4 -
Vilafranca, 1
Vilafranca, 5 -
Escolar, 2
Porreres, 2 -
Vilafranca, 1
Vilafranca, 1 -
Manacor, 5

FUTBOLET

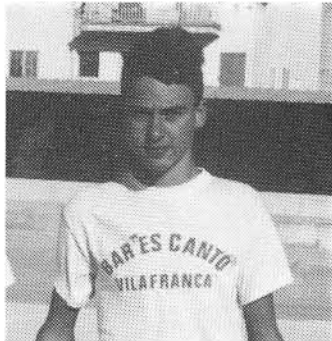
Maria, 7 - Vilafranca B, 0
Petra, 1 - Vilafranca A, 6

Golejadors Juvenils

Morlà	2 gols
Julià	1 gol
Tià Ros	1 gol

Golejadors Cadets

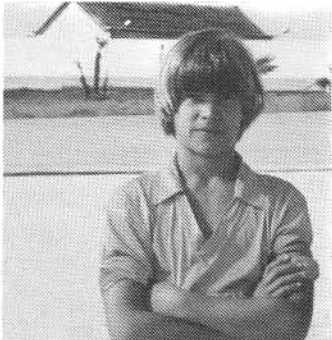
Pep Rebassa	2 gols
Arnau	2 gols

Ugena 1 gol

Golejadors Infantils

Pere Nicolau	14 gols

Vidal	10 gols
Tià Sastre	10 gols

Golejadors Benjamins

J. Sitges	6 gols
Mas	5 gols
Ferran	1 gol

Classificacions

Golejadors Futbol 7

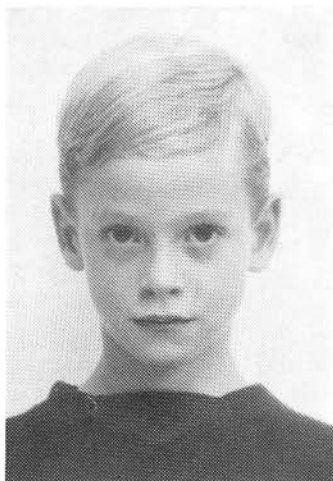
Emili	4 gols
Andreu	3 gols

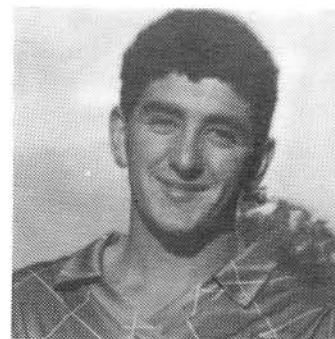
J. Sansó 1 gol

Golejadors Futbolet

Noel	5 gols
Mateu Barceló	1 gol

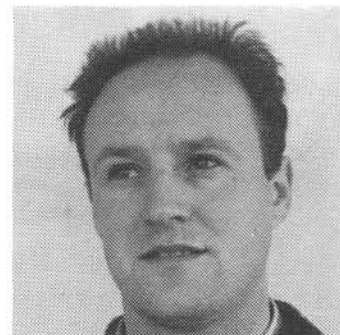
Regularitat 1ª Regional

Tià Julià	77
Montserrat	74
Munar	70

Golejadors 1ª Regional

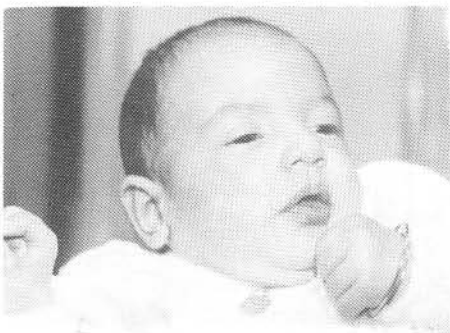

Sunyer	5 gols
Romero	5 gols
Llull	3 gols

Naixements

Sebastià Català Monroig
Va nèixer dia desset d'agost
Fill de Sebastià i Maria

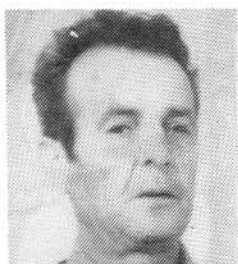
Aina Maria Rosselló Capó
Va néixer dia 29 de setembre
Fill de Jaume i Maria.

Catalina Sansó Sastre
Va néixer dia sis d'octubre
Filla de Julià i Margalida.

Morts

Jeroni Pocoví Gari
Que passà a millor vida el 19-10-93 als 72 anys.

Concurs on és?

El guanyador del mes passat ha estat en Francesc Estrany Mayol, que viu al C/ Sant Martí, 71, amb la solució "ses torres de Sant Martí". Aquest mes però vos feim una endevinalla: Sabeu quin nom té aquest carreró de devora l'església. Fàcil eh? Idoi ja ho sabeu, enviau tantes cartes com volgueu al C/ Sant Martí, 29 i si heu encertat tendreu, com no, un sopar per a dues persones al bar restaurant Es Cruce. Sort!!!

Ditades de mel

-A tots els jugadors i directiva del C.F. Vilafranca per l'excel·lent campanya que duen a terme ara. Esperem que arribin a bon port.

-A la pròxima parella de la Vila que es casarà, perquè segons ens han fet saber seran les noces més escandaloses i desbaratades de l'any.

-A la S.D. Deportiva Vilafranca, perquè a part de la continuïtat que duen a terme, han imposat el portar casc els dimecres a la voltadora.

lleï, i no es pugui fer la trampa, mem si així tots descansam en pau.

Tots Sants

El cementeri de Vilafranca, creus a part, tengué el passat diilluns de Tots Sants un aspecte immillorable en quan a flors i circulació de gent per l'indret es refereix. Durant tot el matí i fins ben entrada la tarda foren molts els vilafranquers i externs que pogueren observar la bellesa floral del camp sant. tot i els conflictes el nostre cementeri és dels de millor impacte visual de l'illa. (Foto: Joan Jaume).

Tall de guillotina

-Als responsables de la pintada equivocada de la carretera, ja és hora que ells o la Sala solventin aquesta pifiada que du prop de quatre mesos entre nosaltres.

-Als criteris municipals, perquè d'un cop per totes es faci la